

DRGNAĆ (2) *vb pf*

2 sg fut drgniesz (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVIII w.

Poruszyć niezależnie od woli [czym] (2) :

W przeni (2) :

*Zwroty: »drgnąć duszą« = umrzeć (1): Ale iście theras febra Garbuie cię miafto frzebra. A miafto złota drgniesz dułżą Nyzlic fię fnim zbanku rułżą. *RejKup* f4v.*

*»drgnąć nogą« = umrzeć (1): iuż łtani na łąd boży [...] Iuż tu natichmiaft drgniesz nogą. Vmrzecz mułyż pogodzinie Obietnicza czie nie minie. *RejKup* C.*

Formacje współrdzenne cf DRGAĆ.

BZ